

Publicerad 2012-06-05 23:09 av JesperutanH

Vatten

Jag tvättar mig med vattnet som rinner ner från kranen.

Ser mig i spegeln känner mig smutsig ändå har vi de renaste vattnet.

Är jag verkligen mänsklig min spegel säger något annat alla fall.

Våra ögonen har stirrat färdigt, nu vattnas våran kärlek i munnarna.

I flera minuter byter vi vatten med varandra adrenalinet kommer in i mitt blod system kärleks elden är född. Jag blev plötsligt mer än bara en människa tack vare mänskligt vatten.

Jag ser ut över Atlantens horisont.

Med ena foten på land i ett land som gjorde förändring på hela världen.

Den andra foten på ett trappsteg i början av Atlanten. Vattnet gjorde mig mänskligt ren.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JesperutanH med Poeter.se id #40105 innehar upphovsrätten